

V daném případě, v němž je spor o to, zda rozhodování o výši nábož. daně st-li vyměřené náleží nebo nenáleží před úřady adm. a v němž státní úřady adm. příslušnost svoji odmítaly, jde zajisté o spor uvede-
ného druhu, takže taky tu řádný postup instanční končí teprve min-em.
Žal. úřad vyslovil v nař. rozhodnutí, že proti němu není ve smyslu
§ 2 zák. čl. XX:1901 dalšího odvolání; avšak neprávem.

Předpis § 2 zák. čl. XX:1901, vylučující další instanční postup proti rozhodnutí II. stolice, souhlasícímu in merito s rozhodnutím stolice I., neplatí totiž podle § 12 téhož zák. čl. v oněch věcech, jichž konečné rozhodnutí náleží do pravomoci správního soudu. Jest ovšem pravda, že spor toho druhu, o jaký v daném případě jde, nenáležel do působ-
nosti býv. uher. ss-u (srov. § 48 a násl. zák. čl. XXVI:1896); avšak
podle § 2 zák. z 2. listopadu 1918 č. 3 Sb. možno nyní i v takovémto
sporu dovolávati se rozhodnutí nss-u republiky čsl. a neplatí proto ve
smyslu ustálené judikatury nss-u (srovn. násl. Boh. A 3261/24, 6645/27
a j.) omezení instančního postupu podle § 2 zák. čl. XX: 1901 na daný
případ, naopak je taky proti nyní nař. rozhodnutí župního úřadu pří-
pustný ještě další opravný prostředek na min. škol. (ve smyslu cit. min.
nař. č. 97.929/1904).

Podle toho nebyl tedy v daném případě instanční pořad adm. vy-
čerpán a nemůže se nss podle předpisu § 5 zák. o ss stížností meri-
torně zabývati. Poněvadž však podání stížnosti na nss, místo odvolání
k min-u bylo zřejmě způsobeno shora uvedeným právním poučením žal.
úřadu, které podle toho, co právě bylo rozvedeno, je nesprávné, musil
nss v tomto nesprávném právním poučení shledati podstatnou vadu
řízení.

Č. 7507.

Učitelstvo. — Zaměstnanci veřejní: Učitel (státní
zaměstnanec) nemá právního nároku na kladné vyřízení restriční žá-
dosti podle §§ 9 až 11 zák. č. 286/24.

(Nález ze dne 27. října 1928 č. 28.757.)

V ě c: Božena K. v Č. (adv. Dr. Frt. Švec z Čes. Budějovic) proti
ministerstvu školství a národní osvěty (min. kom. Dr. Jan Brabec) o
pensionování aneb poskytnutí odbytného cestou restrikce.

V ý r o k: Stížnost zamítá se jako bezdůvodná.

D ů v o d y: Nař. výnosem zamítlo žal. min. žádost st-lky, učitelky
odborné školy pro žen. povolání v Č. za odbytné či pensionování podle
ustanovení §§ 9—12 zák. č. 286/24, a to z důvodu, že účinnost ustano-
vení cit. paragrafů jest podle § 15, 1 téhož zák. vázána pro léta, po roce
1925 jdoucí; na stanovení lhůt vládou k podání písemných přihlášek, což
se pro rok 1926 dosud nestalo.

O stížnosti nss uvážil:

Stížnost jednak brojí proti právnímu názoru nař. rozhodnutí, že ná-
rok st-lkou uplatňovaný jest podmíněn stanovením lhůt pro jeho při-
hlášku vl. nařízením, k němuž pro rok 1926 dosud nedošlo, jednak in
eventum vytýká, že úřad měl st-lce přihlášku, již uznal za předčasnou,

vrátiti anebo rozhodnutí o ní odložití. Než restriční zákon č. 286/24 podle znění ustanovení § 9, 10 i 11 nepřiznává zaměstnanci právního nároku na dobrovolný odchod z činné služby a na výhody s ním spojené, nýbrž zůstává zcela úvaze státní správy, chce-li vyhověti žádosti zaměstnancově o přeložení do trvalé výslužby, jak patrně zejména z toho, že zákon v §§ 9—11 používá výrazu »může« (scil. státní správa). Z toho plyne, že ať motivovaným či nemotivovaným odepřením takové žádosti nedotýká se úřad nikdy subj. práv žadatelových, což platí i v tom případě, kdyby úřad své odepření opatřil důvody, pro něž nebylo by lze shledati oporu v zákoně, aneb kdyby podkladem rozhodnutí bylo řízení, jež trpí vadami.

Nebylo tedy ani v tomto případě porušeno žádné subj. právo st-lčino a je nerozhodno, zda důvod, jehož úřad použil pro nevyhovění žádosti st-lčině, je v souladu s předpisem § 15 odst. 1 cit. zák. čili nic.

Č. 7508.

Dávka z přírůstku hodnoty (Slovensko): * I převod, provedený nucenou dražbou nemovitostí dle § 144 a násl. zák. čl. LX/1881 na základě rozsudku vydaného ve sporu o zrušení spoluvlastnictví, požívá věcného osvobození od dávky z přírůstku hodnoty nemovitostí dle § 3 č. 2 dávkového řádu.

(Nález ze dne 27. října 1928 č. 28.786.)

Věc: Ema J. a spol. v N. a město N. proti župnímu úřadu v Nitře o dávku z přírůstku hodnoty nemovitostí.

Výrok: Stížnost města N. zamítá se jako bezdůvodná. Ke stížnosti ostatních st-lů zrušuje se nař. rozhodnutí pro nezákonnost.

Důvody: Rozsudkem nitranské sedrie bylo mezi Arankou N., Emou J., Šarlotou K. jako žalobci a Michalem N., Matildou N. a Klotildou N. jako žalovanými společné vlastnictví nemovitostí ve vl. č. . . . obce N. zrušeno a vysloveno, že strany jsou oprávněny, aby na základě tohoto rozsudku po jeho pravoplatnosti mohly žádati o nařízení dražby u patřičné pozemnoknižní vrchnosti. Při dražbě nařízené okr. soudem v Nitře následkem tohoto pravoplatného rozsudku ve smyslu §§ 146, 147 a 150 zák. čl. LX:1881 byly nemovitosti tyto vydraženy dne 10.—12. března 1923 a byl o tom obecní úřad v Nitře vyrozuměn.

Plat. rozkazy ze vyměřena byla dávka z přírůstku hodnoty nemovitostí. — — — — —

Obecní zastupitelstvo odvoláním nevyhovělo. Na další odvolání zrušil okr. úřad v Nitře usnesení obecního zastupitelstva a zbavil st-le placení dávky.

Na odvolání města Nitry vyhověl župní úřad nař. rozhodnutím částečně odvolání, zrušil usnesení okr. úřadu v části, pokud Michal N. a soudruzi byli od závazku placení dávky z přírůstku hodnoty nemovitostí zproštěni, současně však zrušil i celé předcházející řízení a nařídil nové řízení. — — — — —